

ΜΗΝΥΜΑ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Πρός τούς Ἐκπαιδευτικούς Λειτουργούς
τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως
Ἐπί τῆ Ἑβδομάδι τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων
(1-7 Ἀπριλίου 2013)

Ἀγαπητοί μας Συνεργάτες καί Ἐκπαιδευτικοί Λειτουργοί
τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Κατά παράδοση τῶν τελευταίων ἐτῶν, ἡ Γ΄ Ἑβδομάδα τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς εἶναι ἀφιερωμένη στήν προσπάθεια ὄλων μας γιά τήν καλλιέργεια τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων μέσα στό περιβάλλον τῶν Σχολῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Αὐτό τό γεγονός δίνει τήν ἀφορμή νά ἐπικοινωνήσουμε μαζί σας γιά μιά ἀκόμη φορά καί νά ἐκφράσουμε τήν ἀγάπη πρὸς τό πρόσωπό σας καί τήν ἀναγνώριση τοῦ τόσο σημαντικοῦ λειτουργήματός σας ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ Προέδρου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης κ. Ἰγνατίου, καί τῶν Μελῶν τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς γιά τήν Ἐκκλησιαστική Ἐκπαίδευση.

Ἡ ὥς τώρα, ὅμως, ἱστορία καί ἐμπειρία φανερώνει πῶς τά ἀποτελέσματα δέν εἶναι τά ἀναμενόμενα, παρά τήν ἐπαινετή διάθεση καί προσπάθεια τῶν Λειτουργῶν τῶν Σχολῶν αὐτῶν πρὸς τήν κατεύθυνση αὐτή.

Οἱ Σχολές αὐτές εἶναι κατ' οὐσίαν Ἐκκλησιαστικές καί ὄχι Ἱερατικές, πού σημαίνει κατὰ τόν νομοθέτη ὅτι τό κύριο ἐνδιαφέρον σας πρέπει νά στρέφεται πάντοτε στήν καλλιέργεια ὀρθόδοξου πνευματικοῦ ἥθους, ὑψηλῆς ἐκκλησιαστικῆς παιδείας καί ἀγωγῆς, καί ἀσφαλῶς κατάλληλης ἀτμόσφαιρας, πιστότητας στήν ἱερή παράδοσή μας καί ἀγιότητος βίου, ὅπου ὁ Θεός θά βρεῖ πρόσφορο ἔδαφος γιά νά ἀπευθύνει τήν προσωπική

κλήση για τό ιερατικό αποστολικό λειτούργημα, «πρός οὓς βούλεται».

Τό λειτούργημα τῆς Ἱερωσύνης εἶναι υπόθεση τοῦ Θεοῦ καί μόνο. Αὐτός καλεῖ ἐκείνους πού κατά τή Θεία Βουλή Του καί τό σχέδιο τῆς Θείας Οἰκονομίας, θά ἀποστείλει «εἰς πάντα τά ἔθνη» νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιο τῆς Ἀλήθειας, ἀλλά καί νά ποιμάνουν τόν Λαό Του, καθαγιάζοντας τούς πιστούς μέ τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί μέ τά ἁγιαστικά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἔννοια τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἶναι εὐρύτερη τῆς Ἱερατικῆς Διακονίας καί κατά συνέπεια τό ἔργο σας καί τό λειτούργημά σας θά πρέπει νά ἔχει γενικότερη ἀπήχηση στήν Ἑλληνική Κοινωνία.

Κι ἐνῶ τό διδακτικό προσωπικό τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἶναι συνήθως ὑψηλῶν ἀπαιτήσεων - Καθηγητές μέ δύο πτυχία καί ἀρκετοί μέ μεταπτυχιακές σπουδές καί τίτλους ἀκαδημαϊκῆς ἀναγνώρισης - δυστυχῶς τό ἐπίπεδο τῶν μαθητῶν καί σπουδαστῶν εἶναι ἀπαράδεκτα χαμηλό, πού σημαίνει ὅτι στίς Σχολές αὐτές δέν προσέρχονται παιδιά καί νέοι μέ ἀπαιτήσεις συστηματικῆς σπουδῆς καί μάθησης.

Ἡ εἰκόνα αὐτή εἶναι ἀνάγκη νά ἀντιστραφεῖ, καί ὅλως ἰδιαίτερος αὐτές τίς δύσκολες ἡμέρες πού διανύουμε ὅλοι μας, καί τά πάντα ἐλέγχονται ἀπό τό πόσο ἀποδοτικά καί ἀναγκαῖα εἶναι, σέ ὅλους τούς τομεῖς τοῦ δημόσιου βίου.

Τά Σχολεῖα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἶναι δυνατόν νά γίνουν πρότυπα Γυμνάσια καί Λύκεια, μέ αὐστηρή ἐπιλογή ὄχι μόνον τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ ἀλλά καί τῶν μαθητῶν, ὅπου θά παρέχεται ὑψηλή παιδεία καί γνώση, θά διαμορφώνονται χαρακτῆρες καί πνευματικές προσωπικότητες, μακριά ἀπό θρησκευτικούς φανατισμούς καί ἄκρατους ζηλωτισμούς. Παράλληλα δέ, θά τροφοδοτοῦν τήν Κοινωνία καί τήν Ἐκκλησία μέ στελέχη ἠθικοῦ βίου, πνευματικῶν ἐμπειριῶν καί ἔντιμης ἐκτέλεσης τῶν ἐπαγγελματικῶν καθηκόντων τους.

Περαίνοντες τήν Ἐγκύκλιο αὐτή Ἐπιστολή, ὀφείλουμε νά ὑπογραμμίσουμε, ὅτι ἡ Ἑβδομάδα αὐτή «τῶν Ἱερατικῶν Κλίσεων» συμπίπτει πάντοτε μέ τήν Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνή-

σεως. Αυτό έχει τήν συμβολική σημασία αλλά και τήν ουσιαστική κατανόηση τῆς ἱερατικῆς λειτουργίας ὡς μιᾶς μορφῆς ἄρσεως τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου.

Ἐάν γιά τόν κάθε πιστό ἢ μαθητεία καί ἡ ἀκολουθία στήν ὁδό τῆς πίστεως συνεπάγεται ἀγώνα πνευματικό, συνέπεια καί πιστότητα στίς ἀρχές καί στίς ἀξίες τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου, πολύ περισσότερο ἡ κλήση καί ἡ ὑπακοή στό χάρισμα τῆς Ἱερωσύνης προϋποθέτει ἀμετάκλητη ἀπόφαση γιά ἰσόβια ἄρση τοῦ Σταυροῦ, μέ μιᾶ ἔννοια θυσίας καί μαρτυρίου πρὸς χάριν τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εὐχόμενοι ὅπως «*ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ Πατρός καί ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετά πάντων ὑμῶν*», ἵνα ἐν ὑγείᾳ καί πνευματικῇ χαρᾷ πραγματοποιήσετε τίς εὐγενεῖς προσπάθειές σας, διατελοῦμεν μετά πατρικῶν εὐχῶν καί ἀγάπης.

Μέ πατρικές εὐχές